

عنوان مقاله:

بررسی آثار روان شناختی (روحي و رواني) گسترش فضای سبز بر شهروندان

محل انتشار:

شانزدهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

همایون شاکری - کارشناسی ارشد کشاورزی زراعت، مشاور شهردار در حوزه فضای سبز و خدمات شهری، شهرداری بیرجند

خلاصه مقاله:

تاثیر منظر و فضای سبز بر سلامت روحی و روانی در دهه های اخیر بسط یافته و نظریه های متفاوتی درمورد آن مطرح شده است؛ از جمله نظریه بهبود استرس اولریک، که معتقد است مناظر طبیعی، بالقوه تمایل به کاستن میزان استرس دارند در حالی که مناظر ساخته شده موجود (بالفعل) نه تنها از بهبود استرس ممانعت نمی کنند، بلکه خود میتوانند سبب استرس شوند. فضای سبز مناسب در شهرها، افزون بر سلامت جسمانی موجب آرامش روان، بازده کاری بیشتر و کیفیت زندگی برتر می گردد. اما این در حالی است که در بسیاری از شهرهای ما، عدم توجه به جنبه های انسانی در طراحی و معماری فضای شهری باعث شده که در شهرها بیش از روستاها سلامت روانی، اجتماعی در معرض آسیب باشند. یکی از عواملی که باعث بوجود آمدن چنین مشکلاتی شده است، عدم توجه به فضای سبز شهری و اینکه ساختار موجود در فضاهای سبز در راستای ساختارهای فکری مدرن قرار گرفته و یک نوع تضاد در ساختار کالبدی تقریباً سنتی با ساختار تفکر مدرن استفاده کنندگان به وجود آمده است. بنابراین نحوه ساخت و شکل گیری فضاهای سبز می تواند اثرات مستقیمی بر روح و روان مراجعه کنندگان داشته باشد بطوری که تحقیقات نشان می دهد که بخش مهمی از اهداف شفابخشی منظر در مشاهده مناظر طبیعی و نه الزاماً در انجام فعالیت در مناظر طبیعی و فضاهای سبز است.

کلمات کلیدی:

فضای سبز شهری، آثار روان شناختی، سلامت روحی، شهروندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1479578>

